

ପି. ଆନନ୍ଦ ଗଜପତି ରାଜୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ପି. ଭି. ଜି. ରାଜୁ (ମୃତ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 28, 2000

[ଡି. ପି. ଖାଧ୍ୟା ଏବଂ ରୁମା ପାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ମିଳାନିଶା ଅଧିନିୟମ, 1996: ଧାରା 2 (e), 5, 7, 8 ଏବଂ 42

ଧାରା 8— ପରିସର ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା— ଆବେଦନ ବିଚାରଧୀନ ସମୟରେ ମାମଲାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିକ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କ୍ଷମତା— ଧାରା 8 ର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ— ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି 'ଯାହା ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମାର ବିଷୟ'— ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ଚୁକ୍ତିନାମାଟି ପୂର୍ବରୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଥିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ— ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ ହୁଏ ଯେ, ଅଦାଲତରେ କୌଣସି ମାମଲା ବିଚାରଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଅଣାଯାଇପାରିବ— 'is' ଶବ୍ଦ ସାଧାରଣତଃ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥାଏ— ଏହାର ବେଳେବେଳେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ ଅର୍ଥ ଥାଏ— କିନ୍ତୁ ଏହା "shall have been" ର ସମାର୍ଥକ ନୁହେଁ— ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ ଧାରା 8 ର ଭାଷା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ— ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ବିବାଦକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ— ଏହା ଧାରା 7 ର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରେ— ସେଥିପାଇଁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାର ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବା ଅଦାଲତଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ— ଯଦିଓ, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଯେଉଁ ଅଦାଲତର ଆଶ୍ରୟ ନେବେ, ତାହା ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 ର ଖଣ୍ଡ (e) ରେ ଯେପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ସେହି ଅଦାଲତ ହେବ ଏବଂ ସେହି ଅଦାଲତ ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଧାରା 5— ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ— ବିବାଦଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ଶୀଘ୍ର ଏବଂ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ କରିବାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତି ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଅଦାଲତଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ସର୍ବନିମ୍ନ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5251/1993

24.7.92 ତାରିଖରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 283/1980 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

କେ. ମାଧବ ରେଞ୍ଜି, ଏନ୍. ଏସ୍. ହେଭ୍, ସି. ସୀତାରାମାୟା, ନିଖିଲ ନାୟାର, ସୁଶ୍ରୀ ଟି. ଜି. ଅନାମିକା, ଗୁଣ୍ଡୁର ପ୍ରଭାକର, ଏ. ସୁକ୍ମା ରାଓ, ଏ. ଟି. ରାଓ, ବି. ପାର୍ଥସାରଥୀ, ଏ. ଡି. ଏନ୍. ରାଓ, ଜି. ନାଗେଶ୍ୱର ରେଞ୍ଜି, ଶ୍ରୀମତୀ ବି. ରେଞ୍ଜି, ସୁଶ୍ରୀ ପ୍ରୋମିଲା ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଆଇ. ଏ. 3 ଏବଂ 4 ରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନାହିଁ ।

ଏହି ଆବେଦନ, ବିଚାରଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏହି ଆବେଦନରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାମଲାରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କର ବିବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ବିଚାରପତି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ. ରଙ୍ଗନାଥନଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ ସମାଧାନ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିଟି ଏକ ଆବେଦନ ପତ୍ର ଆକାରରେ ଅଛି ଏବଂ ଏହା ସମସ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ମିଳାନିଶା ଅଧିନିୟମ, 1996 (ନୂତନ ଆଇନ) ର ଧାରା 7 ର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରୁଛି ।

ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି ଯେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଆବେଦନରେ ନୂତନ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇ ପାରିବେ କି ନା । ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ 1940 ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏକ ମାମଲାରେ ଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେହି ମାମଲାର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବାକୁ ଏକ ବିଚାରାପେକ୍ଷ ପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲା (ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ IV ର ଧାରା 21 ରୁ 25 ଦେଖନ୍ତୁ) । ଅଧିନିୟମ 1940 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏହି ମତ ସପକ୍ଷରେ ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ, ବିବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରାଗଲେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଫଏସଲା ହୋଇପାରେ ।

ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ଭାଗ । ରେ ଘରୋଇ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଧାରା 5, ଯାହା ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ଭାଗ । ରେ ରହିଛି, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନ୍ୟାୟିକ ହସ୍ତକ୍ଷେପର ବ୍ୟାପକତାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ । ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଭାଗ । ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, କେବଳ ସେହି ଭାଗରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟତୀତ, କୌଣସି ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ । ଧାରା 5 ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଥାଏ, ଯାହା ହେଉଛି ବିବାଦଗୁଡ଼ିକର ଶୀଘ୍ର ଏବଂ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ସମାଧାନକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତି ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଅଦାଲତଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ସର୍ବନିମ୍ନ ହେବା ଉଚିତ । ବୈଧାନିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରେ । ଏହା ଏହିପରି ପାଠ କରେ:

"ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତି ଥାଏ, ସେଠାରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ଥାଏ ।

8 (1). ଯଦି କୌଣସି ବିବାଦ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ ଏବଂ ସେହି ବିଷୟକୁ ନେଇ କୌଣସି ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରାଧିକାରଣରେ ମାମଲା ଦାୟର କରାଯାଏ, ତେବେ ବିବାଦର ମୂଳ ବିଷୟ ଉପରେ ନିଜର ପ୍ରଥମ ବିବୃତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବା ସେହି ସମୟରେ ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ଆବେଦନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଅଦାଲତ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବେ ।

(1) ଉପଧାରା (1) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ମୂଳ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମା କିମ୍ବା ଏହାର ଏକ ସଠିକ୍ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ସହିତ ଆଗତ ହୋଇନାହିଁ ।

(2) ଉପ-ଧାରା (1) ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିବା ଏବଂ ସେହି ବିଷୟଟି ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରାଧିକାରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇପାରେ କିମ୍ବା ଜାରି ରଖାଯାଇପାରେ ଏବଂ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନିଷ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇପାରେ । "

ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଧାରା 8 ର ଉପ-ଧାରା (1) ଏବଂ (2) ଅଧୀନରେ ଯେଉଁ ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା: (1) ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମା ରହିଛି; (2) ରାଜିନାମାର ଏକ ପକ୍ଷ

ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ; (3) କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସହିତ ସମାନ; (4) ବିବାଦର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ନିଜର ପ୍ରଥମ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ଯାଆନ୍ତି । ଏହି ଶେଷ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି କରେ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବା ପରେ ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ବିବାଦର ବିଚାର କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ପକ୍ଷ, ଯିଏ ଏହି ମାମଲାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରନ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରିଥିବା ପକ୍ଷ ଆପତ୍ତି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେପରି ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ମାମଲା ଅଛି, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବା ଉପରେ ଅଦାଲତଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ ।

ଆମ ମତରେ, "ଯାହା ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ତୁଚ୍ଛ ବିଷୟବସ୍ତୁ" ବାକ୍ୟାଂଶଟି, ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅନୁସାରେ, ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବେ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଅଦାଲତରେ କୌଣସି ମାମଲା ଦାୟର ହେବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସେହି ତୁଚ୍ଛ ରହିଥିବା ଦରକାର । ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚାଇଥାଏ ଯେ, ମାମଲା ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ତୁଚ୍ଛ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । ବ୍ଲକ୍ ଇ ଆଇନ ଅଭିଧାନ 'is' ଶବ୍ଦଟିକୁ ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛି:

"ଏହି ଶବ୍ଦ, ଯଦିଓ ସାଧାରଣତଃ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ବୁଝାଏ, ଅନେକ ସମୟରେ ଏହାର ଭବିଷ୍ୟତ ଅର୍ଥ ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହା "shall have been" ବାକ୍ୟାଂଶର ସମାର୍ଥକ ନୁହେଁ । ତଥାପି, ଏହାର ଏକ ଅତୀତର ଅର୍ଥ ଥାଇପାରେ, ଯେପରି "has been" ର ଅର୍ଥରେ ରହିଛି ।

ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଦାଲତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ବାଧ୍ୟ, ତେବେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ କ'ଣ ହେବ, ସେ ନେଇ ଆଉ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ଉଠୁଛି ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ମାମଲାରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ତୁଚ୍ଛ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବିବାଦ ଏବଂ ଏପରିକି ତା'ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ବିଷୟକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମା ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7ର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିଥାଏ । ଧାରା 8 ର ଭାଷା ହେଉଛି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ତେଣୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ତୁଚ୍ଛ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ । ମୂଳ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ସେଥିରୁ ଉତ୍ପତ୍ତିଥିବା ଆବେଦନରେ କିଛି ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବା ବାକି ନାହିଁ । ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତ ତୁଚ୍ଛ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ଥିତି ରଖିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର, ଦାୟିତ୍ଵ ଏବଂ ପ୍ରତିକାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅଧିକାର ସମେତ ନୂତନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ । ଯଦିଓ, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଯେଉଁ ଅଦାଲତର ଆଶ୍ରୟ ନେବେ, ତାହା ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 ର ଖଣ୍ଡ (e) ରେ ଯେପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ସେପରି ଅଦାଲତ ହେବ ଏବଂ ସେହି ଅଦାଲତ ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଅଦାଲତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଆବେଦନ କେବଳ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରକୁ ଆଣିଥାଏ ଯେ, ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଚାଲିଥିବା ମାମଲାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ହେଉଛି ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ତୁଚ୍ଛ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅଟେ । ଏହାକୁ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 42 ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଉଥିବା ଆବେଦନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ମାମଲାର ବିଚାର କରୁଥିବା ଅଦାଲତଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ସେହି ମାମଲା ଚଳାଇବା ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥାଇପାରେ କିମ୍ବା ନଥାଇପାରେ, କିମ୍ବା ସେ ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (e) ର ଅର୍ଥ ଅନୁସାରେ ସକ୍ଷମ ଅଦାଲତ ନ ହୋଇପାରେ ।

ତେଣୁ ଆମେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଉଛୁ । ଏହି ଆବେଦନରେ ଆଉ କୌଣସି ଆଦେଶର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଫସଲ କରାଗଲା ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ.

ଆବେଦନର ଫସଲ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଗାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।